

โดยกองเลขาฯ สหภาพแรงงาน United Workers Union (UWU) ประเทศออสเตรเลีย

ทิม เคนเนดี้

22 มีนาคม 2563

บทนำ

โรคระบาด COVID-19 ยังคงสร้างผลกระทบต่อผู้คนทั่วโลกอย่างต่อเนื่อง เราจึงต้องมีความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันพร้อมทั้งมีแผนรับมือที่ทรงประสิทธิภาพต่อวิกฤติครั้งนี้ ขบวนการเคลื่อนไหวสหภาพแรงงานของออสเตรเลียเข้ามาทำหน้าที่เพื่อเข้าใจถึงความต้องการของสมาชิกและคนทำงานในช่วงเวลานี้

ภูมิหลัง

สหภาพแรงงาน United Workers Union (UWU) จัดตั้งขึ้นเพื่อชนชั้นแรงงานและเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืนสำหรับคนส่วนใหญ่ ในช่วงเวลาแห่งความยากลำบากต้องสร้างแรงผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เราต้องพลิกวิกฤติเป็นโอกาส

ตอนนี้ยังเร็วเกินไปที่จะคาดการณ์ล่วงหน้าว่าวิกฤติครั้งนี้จะจบลงอย่างไร แต่เราเรียนรู้จากประวัติศาสตร์ว่า การเคลื่อนไหวต่อต้านนโยบายที่คำนึงถึงสิทธิและสวัสดิการสำหรับกลุ่มคนชั้นแรงงานก็เกิดขึ้นเช่นกันในช่วงนี้ เพื่อพยายามที่จะยึดระบบที่เน้นจ่ายค่าจ้างราคาถูกลงและเอารัดเอาเปรียบแรงงาน

แนวทางการรับมือที่ทันต่อสถานการณ์

ขั้นตอนแรกคือแผนรับมือทางเศรษฐกิจแบบฉุกเฉินเพื่อให้สมาชิกของสหภาพมีกำลังใจที่จะสู้ต่อซึ่งประกอบด้วยสิ่งสำคัญสามประการดังต่อไปนี้ ได้แก่ รายได้ การลงทุนและการเป็นเจ้าของ

1. **รายได้** รายได้ขั้นต่ำคือการจ่ายเงินเมื่อถึงเวลาที่กำหนดเป็นรายบุคคลโดยไม่มีเงื่อนไข หมายความว่า ผู้รับเงินตรงนี้ไม่จำเป็นต้องทำงานหรืออยากที่จะทำงาน สหภาพแรงงานยื่นข้อเสนอให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบทางการเงินจาก COVID-19 ได้รับรายได้ขั้นต่ำ ไม่ว่าจะก่อนหน้าที่จะ

เกิดโรคระบาดจะเป็นแรงงานที่ได้รับเงินค่าจ้างหรือไม่ก็ตาม ไปจนถึงสิ้นปี 2563 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ สามารถประเมินสถานการณ์ของ Covid-19 ได้ โดยผู้ที่ไม่ได้รับผลกระทบด้านการเงิน เช่น ผู้ที่ สามารถทำงานจากที่บ้านได้หรือผู้ที่ได้รับวันลาหยุดจากนายจ้างโดยที่ยังได้รับเงินเดือนอยู่จะ ไม่ได้รับรายได้ขั้นตอนนี้

การเรียกร้องการรับประกันรายได้คือ แผนการรณรงค์โครงการ Jobs You Can Count On (งานที่รับประกันว่าจะมีความมั่นคง) ซึ่งโครงการนี้เกี่ยวกับความปลอดภัยและศักดิ์ศรีของชนชั้น แรงงาน ในช่วงเวลาที่เกิดวิกฤติและความไม่มั่นคง ความมั่นคงขั้นพื้นฐานถือเป็นสินค้าสาธารณะ หมายความว่า เมื่อผู้อื่นได้รับความมั่นคงแล้วตัวเราเองก็ยังคงได้รับความมั่นคงเช่นกัน

ความมั่นคงทางเศรษฐกิจก่อให้เกิดความเป็นปึกแผ่นทางสังคมและการมีส่วนร่วมของ พนักงานในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นสภาพที่จะทำให้เกิดการจัดตั้งสหภาพแรงงานและต่อสู้เพื่อชัยชนะ ของแรงงาน รายได้ขั้นต่ำช่วยพลิกผันต่อต้านความกลัวของคนงานที่จะรวมตัวกัน

แนวคิดของการได้รับเงินแม้ว่าจะไม่ได้ทำงานเป็นสิ่งที่ใครหลายๆ คนอาจรู้สึกว่าเป็นแปลก และไม่คุ้นเคย แต่ภายใต้ระบบทุนนิยมรายได้ส่วนใหญ่ไม่ได้มาจากค่าแรง แต่มาจากการเป็น เจ้าของทรัพย์สินไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินที่จับต้องได้ สินทรัพย์ทางการเงินหรือทรัพย์สินทางปัญญา ความมั่งคั่งที่เกิดจากค่าแรงนั้นน้อยมาก และเราจะเห็นว่าค่าแรงแทบจะไม่เพิ่มมาเกือบสี่สิบปีแล้ว

แนวคิดรายได้ขั้นพื้นฐานสำหรับทุกคน (Universal Basic Income - UBI)

ภายใต้จุดยืนของ UWU ในสภาวะวิกฤติที่เรากำลังเผชิญอยู่ขณะนี้ เราไม่ได้เรียกร้องให้ไป ถึงนโยบายที่ประชาชนทุกคนมีรายได้ขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึงจากรัฐ เพียงแต่เรียกร้องให้คนงานทุกคน ที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 ต้องได้รับเงินรายได้ขั้นพื้นฐานในอัตราเดียวกันกับค่าจ้างขั้นต่ำ โดยทั่วถึงกัน

ความท้าทายอย่างที่สองที่เกิดจากข้อเสนอนี้คือถ้าเราจริงจังกับการเปลี่ยนโครงสร้าง อำนาจที่พยายามล้มระบบที่ล้มเหลวไว้ เราจะต้องคิดแผนรับมือที่เป็นผลประโยชน์โดยถ้วนหน้า เพื่อชนชั้นแรงงาน รายได้ขั้นตานั้นไม่ใช่ค่าจ้าง แต่เป็นการปันผลเพื่อสังคมจากความมั่งคั่ง ส่วนรวม เราเป็นชนชั้นแรงงาน เราทำงานในบ้านและชุมชนของเราอยู่เสมอไม่ว่าจะมีใครจ้าง หรือไม่ก็ตาม ดังนั้น ค่าแรงจึงไม่ควรเป็นตัวกำหนดชีวิตของเราและในการใช้ชีวิตของเราไม่ควร ขึ้นอยู่กับค่าแรง

2. การลงทุน

Fatih Birol หัวหน้าสำนักงานพลังงานระหว่างประเทศ (IEA) กล่าวว่าเรามี “โอกาสครั้งสำคัญทางประวัติศาสตร์ที่จะฟื้นฟูเศรษฐกิจ และลดการลงทุนด้านพลังงานที่สกปรกและปรับเปลี่ยนรูปแบบการลงทุนใหม่” ไม่เพียงแต่ระดับการกระตุ้นเศรษฐกิจจะต้องสูงถึงระดับวิกฤต COVID-19 เท่านั้น แต่ทิศทางของเงินทุนควรรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของพลังงานใหม่ที่โลกต้องการ เช่น การผลิตพลังงานทดแทนขนาดใหญ่ การเพิ่มขีดความสามารถการจัดเก็บพลังงานในแบตเตอรี่ เพิ่มอัตราการกักเก็บคาร์บอนของประเทศอุตสาหกรรม และเพิ่มปริมาณการส่งออกไฮโดรเจนในระดับที่มีนัยยะสำคัญ

การสร้างพลังงานทดแทนและโครงสร้างการส่งออกที่สามารถเริ่มต้นขึ้นอย่างรวดเร็วจะส่งผลให้ผู้คนได้กลับเข้าทำงานโดยเร็วที่สุด อีกทั้งคนงานยังได้รับความมั่นคงในหน้าที่การงานและได้รับสิทธิในสภาพแรงงานตั้งแต่วันแรกที่เข้าทำงาน สภาพแรงงานเองต้องมีบทบาทร่วมในการป้องกันไม่ให้สถานประกอบการนั้นๆ กลายเป็นแหล่งแพร่เชื้อโควิด19 แห่งใหม่ด้วยเช่นกัน

3. การเป็นเจ้าของกิจการ

ธุรกิจเอกชนใดๆ ที่ได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนของรัฐหรือได้รับการช่วยเหลือจากภาครัฐเพื่อให้ธุรกิจนั้นดำเนินต่อไปได้ จะต้องมีความรับผิดชอบที่ชัดเจนรวมทั้งการบริหารจัดการภายในต้องมีความเป็นประชาธิปไตย ภาคธุรกิจสำคัญที่ผลิตสินค้าหรือการบริการที่ทุกคนในสังคมมีความจำเป็นต้องใช้และบริโภค ควรเป็นกิจการของภาครัฐซึ่งได้แก่ธุรกิจดังต่อไปนี้:

- พลังงาน
- การบริการดูแลสุขภาพ
- การศึกษาปฐมวัย
- โทรคมนาคม
- การขนส่งและโลจิสติกส์

รูปแบบการเป็นเจ้าของกิจการสาธารณะไม่ควรใช้ระบบเดิมๆ ที่เน้นการสั่งการจากบนลงล่าง แต่ต้องเพิ่มบทบาทให้คนงานและลูกค้าได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่เป็นประชาธิปไตยมากขึ้น

แม้ว่าบางธุรกิจอาจจะไม่เหมาะต่อรูปแบบการเป็นเจ้าของโดยสาธารณะอย่างเต็มรูปแบบ แต่ทว่าการใช้กองทุนของรัฐเข้าอุ้ม ธุรกิจนั้นๆ จำเป็นต้องมีภาระหน้าที่รับผิดชอบที่จะใช้รูปแบบการตัดสินใจร่วม

ดังนั้นสัดส่วนหนึ่งในสามของบอร์ดบริหารของธุรกิจที่ได้รับเงินฟื้นฟูจากรัฐควรมีพนักงานที่ไม่ใช่ฝ่ายบริหารรวมอยู่ด้วย เพื่อสร้างหลักประกันว่ากองทุนที่ใช้เงินจากประชาชนเข้าอุ้มนั้น จะไม่ถูกนำไปซื้อหุ้นบริษัทคืนเพื่อปั่นราคา หรือใช้จ่ายเป็นค่าตอบแทนผู้บริหารระดับสูง หรือใช้ลดค่าจ้างและสวัสดิการคนงาน องค์การสหภาพแรงงาน UAW เชื่อมมั่นอย่างแรงกล้าว่าคนงานมีความสามารถในการตัดสินใจที่ชาญฉลาด รวมทั้งทำหน้าที่ตรวจสอบนายจ้างเพื่อให้มีความโปร่งใสเชื่อถือได้เพื่อประโยชน์ต่อสาธารณชน ตัวอย่างที่ชัดเจนของการใช้กองทุนภาครัฐกว่าเจ็ดร้อยล้านดอลลาร์ซื้อหุ้นคือบริษัทแควนตัส ซึ่งเคยเป็นสายการบินของรัฐมาก่อน

สำหรับภาคธุรกิจที่ถือเป็นเส้นเลือดหล่อเลี้ยงสังคม หากต้องเผชิญกับอุปสรรคเชิงโครงสร้างและไม่สามารถดำเนินธุรกิจแบบผูกขาดได้อีกต่อไป จึงจำเป็นที่จะต้องใช้กองทุนภาครัฐเข้าช่วยปรับโครงสร้างองค์กรโดยลดสถานะความเป็นเจ้าของกิจการโดยเอกชนและใช้รูปแบบหุ้นส่วนหรือสหกรณ์แทน

ธุรกิจอย่างเช่น การเกษตร การแปรรูปอาหาร การบริการและการดูแลช่วยเหลือคนในสังคม ซึ่งใช้การบริหารแบบสหกรณ์ทั้งในระดับภูมิภาคและในชนบทของออสเตรเลียมานาน เป็นรูปแบบธุรกิจที่ยืดหยุ่นสามารถปรับเข้ากับช่วงเวลาวิกฤต การปรับโครงสร้างที่จำเป็นต้องทำบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องซึ่งมีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง เช่น เกษตรกรคนงาน เจ้าของเดิมและผู้บริโภค

ข้อเรียกร้อง

เรากำลังเรียกร้องให้รัฐบาลกลางเข้ามามีบทบาทในการรับรองและสร้างความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจในช่วงเวลานี้ ปฏิเสธหลักการกำไรสูงสุดตามแนวคิดกลไกตลาดและการกระจายรายได้ที่ไม่เท่าเทียม ของโดยมีข้อเรียกร้องสามข้อดังนี้:

1. ความมั่นคงสำหรับพนักงาน

➤ รายได้ขั้นพื้นฐานสำหรับทุกคน

รับประกันค่าแรงขั้นต่ำต่อสัปดาห์ 740.80 ดอลลาร์ออสเตรเลีย (ราว 15,000 บาท ข้อมูล ณ วันที่ 11 เม.ย. 62) โดยจ่ายให้พนักงานที่ได้รับผลกระทบด้านเศรษฐกิจเนื่องจาก COVID-19 ด้วยเหตุผล เช่น ไม่สามารถทำงานจากที่บ้านได้ ตกงาน เจ็บป่วยหรือต้องกักตัวเองอยู่ที่บ้านโดยไม่ได้รับค่าแรงตามปกติ ซึ่งรวมถึงคนงานทั้งหมดและลูกจ้างชั่วคราว ลูกจ้างทั่วไป ผู้รับเหมาและคนรับงานอิสระ ทำงานผ่านออนไลน์ ไม่ว่าจะมีส่วนได้ส่วนเสียหรือไม่ก็ตาม และไม่ควรมีข้อจำกัดหรือไม่มีข้อจำกัดตาม แม้ว่าพวกเรารู้สึกยินดีที่ทางรัฐบาลกลางได้ประกาศเพิ่มเงินที่จ่าย

ให้กับผู้ลงทะเบียนเข้ารับประกันการว่างงานเป็นอัตราสองเท่า เรายังคงรักษาจุดยืนให้รัฐจ่ายเงินอุดหนุนช่วงว่างงานในอัตราเทียบเท่าค่าจ้างขั้นต่ำ

➤ ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้า

ทุกคนที่อยู่ในออสเตรเลียในปัจจุบันทั้งผู้ถือวีซ่าและคนงานนอกระบบจะต้องสามารถเข้าถึงระบบประกันสุขภาพของรัฐได้

➤ ความเท่าเทียมสำหรับผู้รับสวัสดิการ

เพิ่มเงินสวัสดิการ Newstart (สวัสดิการของรัฐบาลออสเตรเลียเพื่อช่วยเหลือผู้ที่กำลังตกงาน) และสิทธิประโยชน์จากหน่วยงาน Centrelink (หน่วยงานของรัฐบาลออสเตรเลียที่มีจุดประสงค์เพื่อช่วยเหลือประชาชนให้พึ่งพาตัวเองได้มากขึ้น) เพื่อให้ทุกคนได้รับค่าแรงขั้นต่ำเป็นอย่างน้อย

➤ แก้ไขเกณฑ์รายได้สำหรับการเก็บภาษี

แก้ไขเกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับการจัดเก็บภาษีที่จากเดิมเริ่มต้นจากผู้มีรายได้ \$18,200 (ราว 376,000 บาท ข้อมูล ณ วันที่ 11 เม.ย. 62) เป็น \$25,000 (ราว 517,000 บาท ข้อมูล ณ วันที่ 11 เม.ย. 62) เป็นการชั่วคราวเพื่อช่วยเหลือผู้มีรายได้ระดับต่ำสุด

➤ เลื่อนการชำระหนี้ในการเช่าและการชำระเงินจำนอง

ประกาศพักชำระหนี้ทันทีในส่วนของคุณค่าเช่าและเงินจำนอง พวกเรายินดีที่รัฐบาลออสเตรเลียออกประกาศเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2563 ปกป้องผู้เช่าไม่ให้โดนไล่ออกจากที่พักอาศัยในช่วงเวลานี้

2. ความปลอดภัยสำหรับแรงงานข้ามชาติ

➤ การเว้นโทษเรื่องวีซ่า

เว้นโทษเต็มรูปแบบสำหรับแรงงานข้ามชาติที่ไม่มีเอกสารถูกต้องตามกฎหมาย ยกเลิกการบังคับใช้กฎหมายเพื่อกักขังบุคคลในกรณีที่เกี่ยวข้องกับวีซ่าโดยกระทรวงกิจการภายใน

➤ การคุ้มครองจากการเลือกปฏิบัติ

รัฐต้องให้คำมั่นว่าจะดำเนินนโยบายที่เคร่งครัดเพื่อขจัดทัศนคติชาตินิยมที่เกลียดกลัวคนต่างชาติ และคุ้มครองชุมชนคนข้ามชาติจากการถูกทำร้ายอันเป็นผลสืบเนื่องจากวิกฤติครั้งนี้

3. ความมั่นคงทางอุตสาหกรรม

➤ พลังงานทดแทน

รวมการสร้างพลังงานทดแทนรูปแบบใหม่ๆ และโครงสร้างพื้นฐานการส่งออกเป็นองค์ประกอบสำคัญของการกระตุ้นเศรษฐกิจจากวิกฤต COVID-19

➤ สร้างหลักประกันด้านความมั่นคงในการจ้างงาน

นายจ้างทุกรายต้องสร้างหลักประกันว่าจะไม่ดำเนินการปลดพนักงานในช่วงเวลานี้แม้ว่าระบบการทำงานเป็นกะจะโดนยกเลิก เพื่อที่คนงานจะได้กลับมาทำงานตามปกติเมื่อเปิดการทำงานเป็นระบบกะอีกครั้ง

➤ กิจการของภาครัฐ

อย่าเพียงใช้เงินทุนภาครัฐช่วยเหลือธุรกิจที่มีความจำเป็นต่อสังคม แต่รัฐต้องซื้อกิจการเหล่านั้นกลับมา โดยให้รัฐเป็นเจ้าของสินทรัพย์สาธารณะ

➤ เงื่อนไขการช่วยเหลือกิจการโดยใช้เงินทุนภาครัฐ

อุตสาหกรรมทั้งหมดที่ได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลจะต้องมีมาตรการที่เข้มงวดทั้งในด้านจริยธรรมต่อแรงงานและมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

ก้าวต่อไป

เรามีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องพัฒนาทางเลือกที่สมเหตุสมผลภายใต้ระบอบทุนนิยมที่นำไปสู่วิกฤติหลายระลอกในปัจจุบัน เราจำเป็นต้องพัฒนาแนวทางและตกลงร่วมกันเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอำนาจต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ เช่น รายได้ขั้นพื้นฐานสำหรับทุกคน (UBI) ความเป็นประชาธิปไตย การจัดสรรและการกระจายทรัพยากรที่ทั่วถึงกันอย่างเท่าเทียม เทคโนโลยีและการสอดส่องเฝ้าระวัง รวมถึงสิ่งสำคัญที่สุดคือเรื่องของอนาคตต่อเรื่องวิกฤตโลกร้อน

สหภาพของเราโชคดีที่มีหลายคนทุ่มเทเวลาอย่างมากในการคิดแก้ปัญหาเหล่านี้และเราควรสนับสนุนพวกเขา

มีตัวอย่างจากคุณ Godfrey ที่เขียนถึงการแก้ไขปรับปรุงสิทธิในด้านที่จะเป็นการเตรียมความพร้อมพวกเราเมื่อต้องเผชิญวิกฤตครั้งหน้า เช่น เรื่องสิทธิลาป่วยสำหรับคนงานทุกคน สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติม ดูได้ตามเว็บไซต์นี้ -

<https://overland.org.au/2020/03/why-we-need-two-weeks-special-leave-in-the-fight-against-coronavirus/>